č. j.: 6 Azs 75/2004 - 69

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: Z. I.,** zastoupena Mgr. Antonínem Zralým, advokátem, se sídlem Brno, Ponávka 2, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2003, č. j. 55 Az 556/2003 - 19,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 556/2003 – 19 ze dne 23. 10. 2003 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá včas podanou kasační stížností usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 556/2003 - 19 ze dne 23. 10. 2003, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 10178/VL - 16 - P08 - 2001 ze dne 30. 1. 2003. Tímto rozhodnutím žalovaného nebyl stěžovatelce udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), přitom bylo zároveň rozhodnuto, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

V kasační stížnosti uplatňuje stěžovatelka kasační důvod podávaný z § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s., a namítá nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí její žaloby. Podstata stěžovatelčiny obsáhlé argumentace, jíž v kasační stížnosti použila, je následující: stěžovatelka tvrdí, že v žalobě napadla rozhodnutí žalovaného v rozsahu výroku o neudělení azylu podle § 12 a § 14 zákona o azylu a o nevztažení překážky vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona a že požadovala jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Kromě toho uvedla žalobní body, z nichž bylo patrno, z jakých

skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, a označila důkazy, které navrhovala provést k prokázání svých tvrzení. Stejně tak navrhla, jak má být ve věci rozhodnuto. Žaloba tedy obsahovala jak obecné náležitosti vyplývající z § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s., tak náležitosti podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Krajský soud v Brně však dospěl k závěru, že žaloba shora uvedené náležitosti nesplňuje, a proto stěžovatelku vyzval k doplnění jejího podání. Usnesení, které výzvu obsahovalo, však stěžovatelce nebylo doručeno, neboť soud jej zaslal na nesprávnou adresu „J. 9, J.“, zatímco stěžovatelka se zdržovala na adrese „J. 19, J.“. Ze shora uvedeného stěžovatelka dovozuje rozpor mimo jiné i s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a navrhuje, aby napadené usnesení Krajského soudu v Brně bylo pro nezákonnost zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Stěžovatelka navíc navrhla, aby jí podané kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek a aby jí byl ustanoven právní zástupce.

O návrhu stěžovatelky na ustanovení právního zástupce rozhodl Krajský soud v Brně usnesením č. j. 55 Az 556/2003 – 51 ze dne 20. 1. 2004 tak, že stěžovatelce ustanovil zástupcem advokáta Mgr. Antonína Zralého.

Žalovaný ponechal kasační stížnost bez věcného vyjádření.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zejména zjistil, že v podání stěžovatelky, jímž se obrátila na soud a požadovala soudní přezkum rozhodnutí žalovaného, je uvedeno, kdo je podatelem (tj., že je jím stěžovatelka), jaké správní rozhodnutí je napadáno (tj., že jde o rozhodnutí žalovaného), v jakém rozsahu je napadáno (tj., že směřuje do části výroku o neudělení azylu z důvodů podle § 12 a § 14 zákona o azylu a do části výroku o neexistenci překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu), přitom stěžovatelka opřela svá tvrzení o nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného o námitku porušení § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1, § 33 odst. 2, § 46 a § 47 odst. 6 správního řádu a o porušení § 12 zákona o azylu, a to přinejmenším pro vztažení překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu. Ohledně skutkových důvodů stěžovatelka odkázala na obsah správního spisu. Pokud jde o petit jejího návrhu, v něm stěžovatelka navrhla, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Toto podání bylo Krajskému soudu v Brně doručeno osobně dne 11. 3. 2003. Dne 2. 7. 2003 vydal Krajský soud v Brně usnesení č. j. 55 Az 556/2003 – 14, kterým stěžovatelku vyzval k doplnění jejího podání tak, aby bylo zřejmé označení žalobních bodů, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné a jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést. Zásilka obsahující toto usnesení byla odeslána na adresu „J. 9“, přestože soud předchozím dotazem u žalovaného zjistil, že stěžovatelka je hlášena k pobytu na adrese „J. 19“. Zásilka se tak vrátila zpět soudu. Následně bylo dne 23. 10. 2003 vydáno kasační stížností napadené usnesení o odmítnutí stěžovatelčina podání.

Kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je přípustná, neboť stěžovatelka uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodu uplatněného v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost je důvodná.

Krajský soud v Brně podání stěžovatelky, kterým napadla rozhodnutí žalovaného, odmítl s poukazem na neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, který spatřoval v tom, že podání stěžovatelky neobsahovalo náležitosti stanovené v § 71 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s. a stěžovatelka své podání k výzvě soudu, která jí byla řádně doručena, nedoplnila. Zatímco Krajský soud v Brně vyšel z fikce doručení usnesení, které obsahovalo výzvu k doplnění stěžovatelčina podání, jež měla nastat na základě § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), za použití § 64 s. ř. s., dne 18. 7. 2003, Nejvyšší správní soud tento jeho závěr za opodstatněný nepovažuje. Podle § 46 odst. 4 o. s. ř. nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Fikce doručení takové zásilky je tak vázána na skutečnost, že adresát se v místě doručení zdržuje. Není-li z obsahu soudního spisu pochyb, že se stěžovatelka měla zdržovat na jiné adrese, než na kterou byla tato zásilka doručována, pak má Nejvyšší správní soud logicky za prokázané, že se na adrese, na kterou jí bylo neúspěšně doručováno, nezdržovala. Fikce doručení zásilky obsahující výzvu k doplnění stěžovatelčina podání podávaná z § 46 odst. 4 s. ř. s. tak nemohla nastat. Je-li přitom podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnutí podání pro jeho vady vázáno na předchozí výzvu k odstranění takových vad, pak za situace, kdy výzva k jejich odstranění nebyla řádně doručena, nelze podání odmítnout.

Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud, aniž by se musel zabývat otázkou, zda bylo třeba stěžovatelku k doplnění jejího podání vyzývat, tj. zda její podání skutečně vykazovalo Krajským soudem v Brně vytýkané vady, kasační stížností napadené usnesení tohoto soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud nezabýval stěžovatelčiným návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Pokud jde o náklady řízení o kasační stížnosti, o těch rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Brně v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2004

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu